

Abtenau 2009. május 17-24. Siklóernyős elő-Európabajnokság

Én szó szerint a partvonalról kerültem erre a színvonalas versenyre, ugyanis a [PRO-DESIGN Hungary Kft.](#)-nek az az ötlete támadt, hogy élőben, az interneten közvetítsen versenyeket. Ez a mai modern technológiákkal már probléma nélkül megvalósítható, nem kell hozzá más, mint egy GPS vevő és egy GPRS adó, lehetőleg egy eszközben. A háttérben ezeket az adatokat egy szolgáltató feldolgozza, majd megfelelő térinformatikai rendszeren keresztül (ilyen a Google Earth, vagy a MS Virtual Earth) megjeleníti az Interneten. Amilyen egyszerű az elképzelés, olyan nehéz volt összeszedni a szponzorokat. Végül sikerült a [Navispace GmbH.](#)-t mint szolgáltatót és a [Telic GmbH.](#)-t mint az eszközök gyártóját beszervezni. Már év elején megkezdtük a szervezkedést és az eszközök, szolgáltatók megszerzése után került szóba, hogy az abtenai elő-EB-n ki is próbálhatnánk... így neveztem, bár elég esélytelennek tűnt, hogy a [WPRS](#) rangsor alapján történő kiválasztással bekerüljek, hiszen nyolcszáz valahányadik voltam. De idővel kikop előlem a nagy-kártyák egy része és én is becsengettem az elsőre magasnak tűnő 175€-ös nevezési díjat. (Kovács) Bécivel és (Partizer) Csabival május 17-én (vasárnap) indultunk. A hely nincs túl messze, de azért „Béci-tempóban” is 6 óras volt az út. Már 17-én volt egy tréning-task, melyről lemaradtunk...

05.18. Task 0.

Az első versenynapot már reggel lefújták. Erős ÉNyNy-i szél, főn, turbulencia... Az reggeli csomagot, amit minden nap megkaptunk azért kiosztották (egy szendvics, egy fél literes ásványvíz, csoki, alma és egy Red-Bull) Délutánra azonban már megjelentek az első ernyők a szemközti Einberg hegyoldalban, ezért rövid gondolkodás (<10 sec) után mi is indultunk. Először persze rossz helyre mentünk, de rövid keresgélés után megtaláltuk a starthelyet. Ki többet, ki kevesebbet belekóstolt a bugyogó, forrongó levegőbe. Rázós volt, na, de azért átküzdöttem magam a Lammertal völgyön az abtenai leszállóba, néhányan még felmerészkedtek a Tennen-hegység, pontosabban a Traunstein északra lefutó gerincére, ezt sajnálom, hogy kihagytam, de mikor én elsőként odaértem nem festett egy helyi arc sem.

05.19. Task 1.

Semmi hezitálás... 9:00h után néhány perccel irány a [Trattberg](#) A felszállításhoz klimatizált, modern nagy buszokat használtak, mindenkinek volt helye. Az ernyőket egy hatalmas utánfutóban, kicsit egymás-hegyén hátán szállították - a műszertáskákat persze kivettük. A starthely utolsó néhány száz méterén traktoros utánfutó vitte a cuccokat. A starthely rettenetesen tágas, gyakorlatilag a komplett mezőny elfért rajta. A starthely felett még kiterjedt hómező volt, mely folyamatosan olvadt és a hólé mocsárrá *Ködös kilátások...*

változtatta az egész hegyoldalt. A pilóták cuppogó járása hallatszott a ködön át. Néha, ki-ki villant.. na először nem a völgy, hanem a gomolyfelhők teteje! Aztán később lassan emelkedett ugyan valamit a felhőalap és alattunk felsejlettek a Lammertal völgy egyes részei, de nem eléggé, mert néhány óras álldogálás után

lefújták a versenyt. Alternatív program: salzburgi városnézés a visszaszállító buszokkal.

05.20. Task 2.

Ismét 9:00h-i indulás, ismét a Trattberg-re, immár jobban nézett ki, bár a cuppogós fű keveset száradt. A második körre megkaptam az ernyőmet és mire találtam még egy szabad helyet és „kikasseroltam”, már nagy meglepődésemre kiírták a taskot! Egy 123km-es háromszög! Túlzottan meglepődni sem volt időm, mert percekkel belül nyílt az ablak és mire felocsúdtam már 130-ad magammal tekertem a pylon előtti termiket... indult a nap. A pylonnitáskor az élboly egy emberként vetette magát a Lammertalba és tekerés nélkül átsiklották. Szemlátomást nagyon alacsonyan érték el a Dachstein nyugati lefutóit, én moderáltan haladtam, szépen kitekerve minden liftet, mert egyelőre eléggé terv nélkül voltam. A Dachstein nyugati lefutóit

U sport a Dachstein felett...

Trattberg starthely...

magasan értem el, de nem láttam senkit a völgyben leszállva, szóval megérte volna padlógázon idesiklani. A Dachstein déli oldala ismét lelki kihívás, szerintem csak azért küldték arra a mezőnyt, hogy aki még nem repült ezen helyen, az vagy beszarjon a több száz méteres sziklafalak látványától, vagy a gyönyörűségtől részegen, tátott szájjal nyelje a havas táj szépségét és ne felejtse el nyomni a gyorsítót. Én ez utóbbit tettem, irdatlanul kitekertem, pont a sziklák peremén mentem és élveztem a balra elterülő fennsík téli hómezejének, az alattam tátongó hihetetlen mélységnek és a tőlem messze jobbra a völgy nyári zöldjének szépségét. Ennek persze meglett az ára: 8 km-re az első fordulóponttól már szembe jött velem az élboly, ekkor kapcsoltam rá, most már kissé összeszedtem magam és a feladatra koncentráltam. A fordulópont gyorsan megvolt, persze visszafelé már egymagam voltam és nem láttam, hogy a többiek hol ütötték át a radstadti völgyet. Osztottam, szoroztam, kinéztem egy Pilisnyi hegyet (Rittishegy) és célba vettem. Azt számoltam, hogy ezzel még utolérhetem a mezőny végét, akik szerintem a Dachstein déli oldalán teljesen visszarepültek és a Rettenstein – Roßbrand útvonalat választották. A Rittisberg hegy semmit nem adott, csak rázott és erős szembeszelet kaptam (völgyszél - aki itt jól akar repülni, annak ezzel számolnia kell, jó esetben megtudakolja ELŐRE, hogy hol, mi várható). Szerencsémre 10 felett siklik az [Aircross U sport](#), így átértem még a nyugatabbra lévő gerincre, a Roßbrand-ra. Mint később kiderült, EZ az a hegy, ami mindig adja. Itt valóban beértem a mezőny végét és összetalálkoztam Bécivel. A második fordulópont nagy kihívás volt,

mert fogalmunk nem volt, hogy a Gastein-hegység melyik északra lefutó gerincének tövében van és melyikre érdemes befordulni (ez azért olyan 10km-es döntés). Vértés Balázs ajánlotta az autópálya völgyét, ahonnan brutálul kitekerve át lehet siklani a második fordulóra. Milán, aki éppen az említett helyen lejtőzött lefelé, erről lebeszélni próbált minket, majd engedtem én is Bécinek és célba vettük a következő lefutó gerinc északi peremét, a Grießenkareck sípályáit. Igazából nem sokat jósoltam neki, hiszem már bőven a délután derekán volt az idő és nem tudtam elképzelni,

hogy mitől kapnánk ott emelést... Elsőnek értem oda és már messziről megpillantottam egy versenyen kívüli ragadozó madarat, amint egy víztározó felett teker. Egy nem túl meggyőző, de mégis emelést szimuláló termikben kezdünk kavarni, közben Simonics Peti is csatlakozott hozzánk. Sportszerűtlen nehezítésként a sors a nyakamra küldte azt a bugyikék Boomerángost, akivel már az első fordulópont környékén összeakadtam és aki képes volt úgy zavarni egy termikben, hogy abban KETTEN voltunk. Most ezt előadta akkor is, mikor 10-en voltunk, kb. egyszinten - a körlevágás, beelőzés, bevágás, levágás minden formáját, amit mindenki hangos szitkokkal honorált. Én is. Végül sikerült feljebb kapaszkodni és átaraszolni az észak-nyugati oldalra, ahol már nagyon jól adta. Fordulópont és vissza, szinte végig felhőalapon, aztán ismét egy 15km-es völgyátszelés állt előttünk, vissza a Tennen-hegység déli oldalára, a Bischlingre. Nagyon hosszú siklást követően a harmadik fordulópont (mely kb. 1850 méteren van) elé, alá értünk egy kis lefutó gerincre (Scharte), mely szerencsére nyugati fekvésű volt. A közös optimizmus kicsikart a hegyből egy termiket, mellyel meg tudtuk csinálni a feladat utolsó pontját, a Bischling starthelyet, ahol a TASK ideje megállt.

De hátra volt még a CÉL és köztünk a 2200 méteres Tennen-hegység... A Bischling mögötti Tennen-hegység már nagyrészt árnyékban volt, ott nem várhattunk már emelést, ezért itt, ezen a még napsütötte hegyen kellett annyit emelkedni, hogy átérjünk a túloldalra. A hegység megkerülése esélytelen, légvonalban 10km volt még a célig, a hegyet megkerülve biztosan vagy 20...

Béciék jól elkaptak egy erős liftet, amit én erősen elrontottam egy rossz irányú tágítással, így kénytelen kellett visszaindulni a Bischling elé a következő liftet várva. Peti sem tudott eléggé kiemelkedni, Ő is maradt és még egy pilóta. Béciék 2500 méterről indultak, de a rádióon hallottuk és láttuk, hogy nem sikerült nekik az átkelés és egy erősen völgyseles, rotoros völgyben kellett leszállniuk. :-)

Petivel és a harmadik pilótával kitekertük a következő liftet koppig, 2700 méter... nincs tovább, vagy most, vagy soha. Elindultam. Mögöttem a két másik ernyő. Félelmetes elindulni egy hatalmas hegység felé, nem láttam át felette, próbáltam kinézni egy olyan hágót, amit úgy érzek elérek... már igen elfáradtam. Ekkor már több mint 6 órát repültem, kis gyorsítót nyomtam, de már annyira el volt fáradva a lábam (és a gyorsítóm is rosszul volt beállítva, mert nem tudtam nyújtott lábbal tolni) hogy elkezdett beremegni... a hegy meg egyre közeledett és végre megpillantottam a Lammertal túloldalán lévő napsütötte hegyoldalt, meredten néztem, hogy a hegyoldalból egyre többet, vagy egyre kevesebbet látok-e... végre előbukkantak távoli hegyi legelők, parányinak tűnő házak... egyre többet láttam. Megcsináltam! Innen átérek! Amikor elértem a hágót, már beláttam az egész völgyet, láttam, hogy tökéletes helyet választottam, mert itt viszonylag keskeny a hegység és a kis fennsík után elég meredeken esik le északnak Abtenau felé. Mikor átértem elengedtem mindent, hátradőltem és kezemet, lábamat lógatva siklottam még 4-5 km-t, hogy a 123km-es háromszög mellett meglegyen a 130km-es sokszög...

A feladatot rengetegen megcsinálták. Én gyakorlatilag utolsónak értem be a célba, de ez nem zavart különösképpen, mert életem legnagyobb távja után ilyenre nem gondol az ember! :-)

77 pilóta ért a célba (130-ból), az első 3:46 perc alatt teljesített a feladatot, nekem 2 órával több, (5:48) kellett, olyannyira, hogy „Time point” már nem is járt nekem. 9 olyan pilóta is megelőzött, akik a Tennen-hegység túloldalán szálltak le... szóval érdemes tolni azt a gyorsítót, főleg, ha egy 60km/h feletti versenyernyőn ül az ember. :-)

Bécinek, aki Partizer Csabi mellé szállt le, a HQ-ban jött a hideg zuhany, hogy az XC-Trainere nem tárolt el egyetlen trackpontot sem, ráadásul a backup GPS-es már az első fordulópont előtt lemerült. De nemes nyugalommal viselte a csapást. Érdekes,

GAP - Settings		AIR	Type of start	GROUND
Nominal Distance:	50 km	LEFT	Turn direction	(RIGHT)
Minimum Distance:	7 km	RACE	Type of task	SPEED RUN
Goal Proportion:	30%	Nominal Time:	2 h	Window open:
Window open:	12:00	Window close:	14:00 h	Max extension:
Startmarker:		Task start:	12:40 h	Task end:
Task start:	12:40 h	Task end:	14:30 h	Land by time:
Report back until:	15:00 h	Check in open:	17 h	Check in close:
Take off:	07	Start:	18 (400 m)	IN
1	B 61	Distance km	2 km	
2	B 31	Distance km	45.3	
3	B 31	Distance km	41.2	
4	B 08 (1st) END of SS	Distance km	23.5	
5		Distance km	11.4	
6		Distance km		
7		Distance km		
Goal:	4 01 (400 m)	Task distance:	124 km	
Emergency:	+43 664 586 300	Retrieve:	+43 664 586 300	Provisional res:
	+44 325			

Task 2 - a tábla példaértékűen volt kialakítva

hogy az én GPS-emnek is volt egy viszonylag hosszú kihagyása. A HQ-ban pedig többen említették, hogy tapasztaltak kiesést.

Task 2 Eredmények:

1. Drouin Stephane
2. Brandner Josef
3. Untermoser Rudi
38. Forgo Szilard (és 38-as sorszámmal induló...)
61. Vertes Balazs
81. Csaba Partizer
85. Winkler Tamas
86. Simonics Peter
110. Zink Antal
117. Papp Daniel
130. Kovacs Bela
130. Sokacz Milan

Dachstein nyugatról

05.21. Task 3.

Ismét, szinte pontban 9:00-kor indulás, irány a tegnapi utolsó fordulópont (ahol megállt az „idő”) a [Bischling](#). A starthelyre egy kabinos felvonóval lehet felmenni, már mikor felértünk gyönyörű volt az idő, igen gyenge cirrus, a távoli magas hegyek felett már szép cumulusok, gyenge szél. A hegy tetején több starthely is van, nyugati, déli, keleti. A keleti oldalon a korai napszaknak megfelelően néhány befújás, a még most startolók rögtön a Bischling keleti, délkeleti oldalára törnek át és szépen emelkednek.

Egy 62,3 km-es cikk-cakk a feladat, a végső cél ismét Abtenau. Az előző napi monstre feladat és egy várhatóan erősödő cirrusréteg miatt nem írtak ki nagyobbat. A szűk starthely miatt startsorrend van, ahol mi persze a legvégén lettünk volna, de a kezdeti alacsony érdeklődés miatt hamar felborul a rend, gyakorlatilag az startol, aki akar. Elképesztően sokára nyílt meg az ablak. A 130 pilóta közel egy órát molylepkéznek a viszonylag nagy rádiuszú pylon körül. Színes kavargás, rendezetlen termikek, furakodás, tolakodás. Fél óra múlva már percenként nézem a Bräunigger Competino

visszaszámlálóját (1.21-es firmware-től) de csigalassúsággal halad az idő. Néha nagyon jó pozícióban vagyok, de néhány agresszív pilóta és veszélyes megközelítés után egyre távolabb próbálkozom a bolytól. A nyakamat már fájlalom a sok tekergetés miatt, ilyenkor jó lenne még vagy 5-6 szempár. :-)

A pylon nyitása a lehető legrosszabb pozícióban talál. Az volt az elképzelésem, hogy ha elmegy a tömeg, kiemelkedek és úgy indulok... de magával rántott a tömeg, szinte a legalacsonyabb helyről siklottam, egyesek felettem kb. 1000 méterrel... de elértem a Pylon hegyét, ami egyben az első fordulópont is (Gerzkopf), ami jól adta, innen át a Dachstein déli oldalára, azon végig, majd vissza Lammertal felé. Ekkor már igen erősen megnőtt a cirrusréteg vastagsága, próbáltam a Dachstein lefutó gerincén még jól kiemelkedni, mert tartottam tőle, hogy nem lesz máshol emelés. Az utolsó fordulópontot, a Tabor-hegyet (mely kb. 1750 méter magas) 1730 méteren csináltam meg. A Competino még magasságot követelt a célíg, a leszálló 740 méteren van és kb. 7 km-re, és szembe szél. Látom, hogy az előttem lévő bolyt már nem érem el, akikkel együtt vagyok nem indulnak, tekernek, pedig felettem vannak jócskán. Tekerek 250 métert és elindulok, a termikben lévő minden ernyő szintúgy. Siklás. Alig merülök, ezért egyre jobban tolom a gyorsítót, de alig haladok 40km/h-val, a végén már padlógázt nyomok, már gondolkodom, hogy kiengedem a trimmet is... Látható, hogy akik sokkal magasabban vannak, azoknak sokkal gyengébb a völgy szél, gyengébb ernyőkkel is lassan kúsznak rám, sőt az 1km-es rádiuszú Speed Section Stop-nál ketten meg is előznek, egyikük Zink Tóni, aki rettenet magasan ért a célba. A kiértékelő programban is szépen látszik, hogy folyamatosan kitolt gyorsító ellenére, ahogy süllyedek, egyre lassabban haladok. A leszálló erősen turbulens, helyenként szinte már megállok, többszöri leszállási kísérlet után, melyek után rendre erősen visszaemelkedtem, 50 méterről egy helyben szállok le. De ismét a célban!

Még többen, 111-en értek célba, az első ideje: 1:28, az én időm 2:06. Szittó 4 perccel ért az első után a célba és ezzel 27. Szoros és nagyon erős a mezőny.

U sport és én a célban... :-)

Task 3 Eredmények:

1. Durogati Aaron
2. Savov Yassen
3. Messenger Jamie
27. Forgo Szilard
66. Ambrozy Peter
73. Simonics Peter
78. Vertes Balazs
90. Kovacs Bela
91. Csaba Partizer
101. Zink Antal
103. Winkler Tamas
114. Sokacz Milan
120. Papp Daniel

05.22. Task lefújva...

A napot már reggel lefújták, aminek én személy szerint kivételesen örültem, mert néhányan elmentek Münchenbe „várost” meg Deutsches Múzeumot nézni és így elmehettem velük meglátogatni távolban lakó édesanyámat. Tóninak ezúton is köszönet az útért!

05.23. Task 4.

Ismét 9:00h-i indulás, szinte hajszal pontosan, cél ismét a Bischling. Kajacsomag... kabinos lift... starthely. Ma egyértelműen a nyugati starthely nyerő, mert igen élénk a nyugati szél. Sok a tanakodás a taskot illetően, többször eltolják az ablak nyitást, egymást követik a briefing-ek. Végül egy Speed Run mellett döntenek, hogy ne kelljen az igen erős nyugati szélben a Pylon körül várakozni. Nem nagyon akaródzik senkinek sem startolni. A néhány vállalkozó szellemű alig tud kiemelkedni néhány 100 métert, de elindulnak a Pylon felé és szinte nívóban vissza is érnek. Nagy a taktikázás. A cél keletre van, az északnak lefutó

gerincek nyugati oldalán kell végigszökdécselni. A cél előtti szakaszon találkozik a keleti völgyszél a domináns nyugati áramlással. Partizer Csabi nógat, induljunk... én várnék, sok nagykártya még be sem öltözött. Aztán végül elindultunk. A levegő nagyon buborékos, erős liftek és erős leáramlások. Érezhető, hogy magasan egyre erősebb a nyugati szél. A Start-pylon elérése egy merő kínszenvedés, néha úgy érzem, hogy állok, volt, hogy a GPS-em térképe megfordult egy pillanatra... Béci mellett, de ő erősen jobbra tart. Én úgy gondolom, hogy merőlegesen rárontok a Pylonra, hogy mihamarabb meglegyen, aztán ki ebből az átok völgyből. Nem

Bischling leszálló (háttérben a Tennen-hegység)

jön be a számításom. Percek alatt több száz métert sülyedek. A Bischling alatti kis púptól várom, hogy kidobjon valamit, de nem, megpróbálom a völgy kijáratát szegélyező napos rétet (ennek a túloldalán emelkedtünk kia 3 napja), igaz rotorban, de semmi, vissza a kis púpra, de ott már nincs szél, nem tart semmit, egy inga, majd leszálló. :(A 130 versenyzőből gyakorlatilag 66 pilóta repült a *minimal distance*-től különb eredményt, a többi mind a leszállóban végezte a napot. Még az Alpesi repülésben oly jártas, több híres siklóernyős könyv írója, Burkhard Martens is csak alig repült a *minimal distance*-on túl. Akik kijutottak, azoknak sem volt fenéig tejfel a repülés. Rázós, sodrós termikek. Szittó néhány tíz méteren repülte át a célponthoz vezető gerincet és néhány tíz méteren ért a célba. Nagy teljesítmény.

Task 4 Eredmények:

1. Penso Raul
2. Brown Jack
3. Eder Christoph
16. Forgo Szilard
52. Kovacs Bela
83. Ambrozy Peter
84. Csaba Partizer, Sokacz Milan, Papp Daniel, Simonics Peter, Winkler Tamas, Zink Antal, Vertes Balazs

05.24. Utolsó nap, lefújva.

Erős szél, zivatar hajlam. A nap lefújva. Rövid összesítés után 10:00 eredményhirdetés. Mindent összevetve egy eredményes és rengeteg élményt, tapasztalatot nyújtó verseny volt. Látható, hogy nagyon sok edzőnap szükséges ahhoz, hogy itt valaki eredményesen repüljön. Ámulás és bámulás helyett a gyorsítót kell nyomni, akkor is, ha a gerincen brutálisan emel. Tudni kell, hogy hol

kell átütni a völgyet és ismerni kell a völgszelek bonyolult, összetett rendszerét. Nem elég a „völgyszél a patakkal szembefúj” elmélet. Szittó nagyokat és kiemelkedő eredménnyel repült, sok helyi nagykártyának megmutatta, van mitől félni, ha megjelennek a Magyar pilóták! :-)

Overall Eredmények:

1. Virgilio Claudio

2. Savov Yassen

3. Eder Armin

14. Forgo Szilard (Nagyon bika eredmény! Gratulálunk!)

73. Vertes Balazs

77. Ambrozy Peter

86. Simonics Peter

91. Csaba Partizer

100. Winkler Tamas

103. Kovacs Bela (aki igazából a 70. hely körül végzett volna, dehát az XC-Trainer...)

109. Zink Antal

121. Papp Daniel

124. Sokacz Milan

Tekergés a felhő alatt és benne... ami persze tiltott gyümölcs.

A fényképet Papp Dani készítette, köszönet értük!